R 5438 (page 115)

யார் மரணத்துக்கேதுவான பாவத்தைசெய்வார்கள்?

- பாகம்1

WHO COMMITS THE SIN UNTO DEATH?--PART I

திறவுகோல் வசனம் : 1யோவான் 3:9

"தேவனால் பிறந்த எவனும் பாவஞ் செய்யான், ஏனெனில் அவருடைய வித்து அவனுக்குள் தரித்திருக்கிறது; அவன் தேவனால் பிறந்தபடியினால் பாவஞ் செய்யமாட்டான்"

புதுசிருஷ்டியின் சிலாக்கியங்களும் பொறுப்புக்களும் மற்றும் ஆபத்துக்களும்

திருச்சபையானது மனித சுபாவத்திலிருந்து ஆவிக்குரிய சுபாவத்திற்கு மாறுதலடைவது தொடர்பான கேள்விகளில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்கஅளவு சிக்கல் இணைந்திருக்கிறது. அந்த மாறுதலின் ஆரம்ப செயல்முறையாகிய "ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்படுதலை" நாம் தெளிவாக புரிந்துகொள்ள வேண்டுமெனில், மாறுதல் அடைந்த அந்த மனித சித்தமானது எதனால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என முறையாக அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

மகா சபை(Congress) அல்லது பாராளுமன்றம் போன்ற ஒரு சட்டமன்ற அமைப்பைக் காட்டிலும், இப்பாடத்தை விளக்க வேறு எந்த சிறப்பான உதாரணத்தை நினைக்கமுடியாது. இக்கூட்டங்களில் ஏராளமான உறுப்பினர்கள் அமர்வில் அமர்ந்திருப்பார்கள். ஆனால் அவைகள் கட்சிகள் எனப்படும் குழுக்களாகப் பிரிந்திருந்து அமர்ந்து கொள்வர். சில உறுப்பினர்கள் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாயும், மற்றவர்கள் மற்றவொரு கட்சியினை சேர்ந்தவர்களாயுமிருப்பர். ஆனால் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கும் ஆளும் கட்சியோ கட்டுப்பாட்டை செய்கிறது.

அதுபோலவே மனித மூளையில் உள்ளது. அங்கு நமக்கு ஏராளமான பிரிவுகள் உள்ளன. அவை பல்வேறு மதரீதியான உணர்வுகள், நுண்ணறிவுத்திறன், ஒழுக்கநெறி, பாச உணர்வுகள் போன்றவற்றை பிரதிநிதித்துவப்- படுத்துகின்றன. பின்பு சில பகுதிகள் ஆற்றலையும், ஏதொன்றையாவது அடையும் எண்ணத்தையும், சில சண்டையிடும் போக்கையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றன. இந்த வித்தியாசமான உணர்வுகள், சேர்ந்து, ஏதோவொரு கேள்வியை பரிசீலிக்கும்போது, இவையனைத்தும் தனித்தனி பிரிவுகளாக இருந்து, வலிமையான எண்ணம் மற்றவைகளைக் காட்டிலும் மேலோங்கி இருக்கும். உதாரணமாக சுயநலன்களை உள்ளடக்கிய எந்த ஒரு காரியமும் பரிசீலனைக்கு வரும்போது, யாதொன்றை அடையும் ஆர்வம் மிகவும் வலுவானதாயிருந்து, பின் இந்த எண்ணமானது, விரும்பிய காரியத்தை அடைய, போராட்ட குணத்திற்கு வழிநடத்தி சண்டையிடச் செய்யும். சண்டையிடத் தூண்டி, அழிவுக்கும் இது வழிவகுக்கும். அது ஓரளவுக்கு நீதியின் குரலை அல்லது மனசாட்சியை மூழ்கடித்து அன்பின் தரத்தை தடுத்துவிடும். யாதொன்றையாவது அடையும் ஆசையானது, அன்பினால் செய்யப்படும் செயல்பாடுகளை தடைசெய்யும் திட்டங்களாகக்கூட இருக்கலாம்.

மொத்தத்தில், உலகில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற பகுதிகள்(மூளையில்) யாதெனில், சுயம் என ஆரம்பிக்கும் சுயபாதுகாப்பு, மற்றும் சுயதிருப்தி போன்றவற்றின் பகுதிகளாகும். மரியாதை, நம்பிக்கை, நன்மைசெய்தல், ஆவிக்குரிய தன்மை போன்ற பக்தி ரீதியான பகுதிகள் வலுவானதாக இருந்தாலும், பொதுவாக சுயநல போக்கு என்பது அவைகளை மேற்கொண்டுவிடுவதால், அந்த நற்பண்புகள் சுயநலத்தோடுகூட கூட்டுசேர்ந்துவிடும். உதாரணமாக, சுயநலப்போக்கினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு, கருணையில் குறைவுபட்டதைக் குறித்து இவ்வாறு கூறலாம்; நான் ஒரு பெரிய வருவாயை பெறுவதற்காக, இந்த குறிப்பிட்ட திட்டத்துக்கு கொஞ்சம் பணம் தருவேன், ஆனால்

அதற்கேற்ற வருவாயை பெரியளவு காட்டாவிட்டால் நான் அதை கொடுக்கமாட்டேன். இவ்வாறு கையகப்படுத்தும் இயல்பும், சுயசித்தத்தைச் சார்ந்த மற்ற இயல்புகளும் நன்மை செய்யும் தன்மையோடு கலப்பதால், அந்த நன்மைத்தன்மை சுயத்திற்காக வளைந்துகொடுக்கும்.

இத்தகைய கலவைகளை இன்று உலகத்துக்குரிய ஜனங்கள் பார்ப்பது வழக்கமாகிவிட்டது. உன்னதமான உணர்வுகளால் திருப்தியடைய விரும்பும் தாராள மனதுடைய மனிதர்கள் இருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் செய்யும் எல்லாவற்றிலும் சுயம் என்பதே முதன்மையான காரணியாகிவிட்டது. சுயமரியாதை, சுயஆர்வம் - இதுபோன்ற சுயம் எங்கும் இருக்கிறது. இவை இரண்டும் கலந்த கலவையானது, சுயநல மனிதனை உருவாக்குகிறது. அவர் கணிசமான நன்மை செய்பவராக, மரியாதையுடையவராக இருந்தாலும், இந்த நற்பண்புகள் சுயநலப்போக்கினால் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

உண்மையான மாற்றத்தை நோக்கிய முதல் படி

இந்த சுயநலமான மனிதனுக்கு சுவிசேஷம் வந்தடைந்து, தனித்துவமான, விசித்திரமான ஒரு கருத்தை முன்வைக்கிறது. புதிய உறுப்புக்களின்(மூளையின்) தொகுதி மூலம் ஒரு வேண்டுகோளை வைக்கிறது. அவர் சுயத்தை அல்ல தேவனையே முதலாவதாக வைக்கவேண்டும் என இது அவருக்குக் காண்பிக்கிறது. அதுமுதல் மூளையின் உயர்ந்த மற்றும் உன்னதமான பகுதிகளானது, சிருஷ்டிகரையும், அவருடைய சிருஷ்டியாக மனிதன் தன்னுடைய பொறுப்பையும் கண்டுணர தொடங்கவேண்டும். இச்சுவிசேஷமானது அவர் சுயசெல்வாக்கு அடைதல், சுயமகிமை மற்றும் சுயமாகவே எண்ணிக்கொண்டிருப்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறது.

அத்தகைய நபர், சுவிசேஷத்தின் கருத்தைக்கேட்டு, ஒருவகையிலோ அல்லது வேறுவகையிலோ தீர்மானிக்க முற்படலாம். நான் இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றுகூட அவர் கூறலாம். அவர் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் கேள்விக்குரிய அவரது வியாபார நடைமுறைகளை நிறுத்தவேண்டும் என சுயநலமானது ஆலோசனை தரலாம். அத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்க தாம் கவலைப்படவில்லை என்ற முடிவுக்கு அவர் வருகிறார். ஏனெனில் அவர் கொடுக்கத் தயராக இருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக கோருவதுடன், அவர் தனது மனசாட்சியிலும் சிரமப்படலாம். ஆனாலும் பிற்காலத்தில் ஒருவேளை, துன்பமோ அல்லது சீரழிவின் காரணமோ அவர் காரியங்களைப் பற்றி வித்தியாசமான பார்வையுடையவராக விழித்தெழுப்பச் செய்கிறது. மேலும்அவர் இந்த விஷயத்தை வேறுபட்டவெளிச்சத்தில் பார்ப்பதுடன், தேவனுடைய சித்தத்தை செய்வதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைவார். பின்பு அவர்; என் வாழ்க்கையானது வித்தியாசமானதாக இருக்கவேண்டும் என உணருகிறேன் என கூறுவார். நான் தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பாக உள்ளேன், அதனால் எனது அனைத்தையும் அவருக்கு அர்ப்பணிப்பு செய்வதே மிகச் சரியானதாகும். ஆனால் இந்த அர்ப்பணிப்பானது எனது வாழ்க்கையில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் காண்கிறேன். எனது போக்கை மாற்ற நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன், நான் சில பழக்கங்களை விட்டுவிட வேண்டும்.

இதுவே உண்மையான மனமாற்றத்தின் முதல்படியாகும். இது பாவத்திலிருந்து நீதியை நோக்கித் திரும்புவதாகும். இருந்தபோதிலும் இந்த முதல்படியை எடுத்த கிறிஸ்துவின் சீஷராக, தெய்வீக நிபந்தனைகளை பூர்த்திசெய்யும் அளவுக்கு வருவதில்லை. நித்தியஜீவனைப் பெற என்ன செய்யவேண்டும் என அந்த இளம் ஐசுவரியவான் கேட்டபோது, தேவனுடைய கற்பனைகளைக் கடைப்பிடிக்க- வேண்டும் என கூறப்பட்டது. அவரோ தனது வாழ்நாள் முழுவதும் இதை செய்ததாக பதிலளித்தார். இயேசு அவரை நேசித்தார்! அந்த வாலிபர் எல்லா வகையிலும் சரியானவற்றையே செய்ய முயற்சித்தார். அப்படியிருந்தும் அவர் சரியாக இருக்கவில்லையா? இல்லை! இயேசு அவரை நோக்கி, “உன்னிடத்தில் எனக்கு ஒரு குறைவு உண்டு, உனக்குள்ளதை எல்லாம் விற்று ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துவிடு, அப்போது பரலோகத்தில் உன் பொக்கிஷத்தைப் பெறுவாய். பின்பு வந்து என்னைப் பின்பற்று என்றார்.

அந்த வாலிபர், இதை ஒரு விசித்திரமான ஆலோசனையாக நினைத்தார். ஏனெனில் அவர் மிகவும் முன்மாதிரியான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தவர். தன்னைப் பற்றிய மதிப்பீட்டில் அவர்

R5438 : page 116

சரியானவராக இருந்தார், ஆனால் அவர் வெறுமனே அவ்வாறு வாழ்வதில் தனது கடமையை செய்துகொண்டிருந்தார். மோசமான வாழ்க்கை வாழவும், தவறிழைக்கவும் யாருக்கும் உரிமை இல்லை. அவர் வெறுமனே தனது கடமையைக் கழித்தாரே தவிர, இயேசு அந்த வாலிபரிடம் கூறியபடி அதை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை.

போதகர் தொடர்ந்து பேசும்போது, என்னிடம் ஒரே ஒரு சலுகை உள்ளது, ஆனால் அது மிக உயர்ந்த ஒன்றாகும். என்னவெனில், மேசியாவின் இராஜ்யத்தில் என்னோடுகூட உடன் சுதந்தரவாளியாவதே அந்த சலுகை. என் சீஷனாக மாறுவதன் மூலம், நீங்கள் நுழையக்கூடிய வாழ்க்கையானது தெய்வீக சுபாவமான, கனம் மகிமை அழியாமையாகிய வாழ்க்கை. நீங்கள் இந்த உன்னத நிலையை அடைய விரும்பினால், வெறுமனே பாவத்தைத் தவிர்ப்பதைவிட, அதிகமானதை செய்யவேண்டும். தேவன் இப்போது பலி செலுத்துகிறவர்களை அழைக்கிறார். உங்களை நீங்களே பலிசெலுத்தாவிட்டால், எனக்கு சீஷனாக முடியாது. பலிசெலுத்துகிறவர்கள் மட்டுமே பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களாக, என் மகிமையில் பங்கடைய முடியும். அவர்களுக்கு மாத்திரமே முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்களிக்கப்படும்" என்றார்.அவ்வாலிபர் "மிகுந்த ஆஸ்தியுடையவனாக இருந்ததால் மிகுந்த வருத்தத்தோடே போய்விட்டான்". எத்தனைபேர் இதுபோன்ற சிந்தையில் உள்ளனர்!

R5439 : page 116

பாவத்தை விட்டுவிலகுவது, மனந்திரும்புவதற்கன ஒரு படியாகும். அத்தருணமானது, ஆசரிப்புக் கூடாரத்தைநோக்கி நிஜமாக(Anti typical) செல்வது ஆகும். "என்னிடத்தில் சேருங்கள், அப்போது நான் உங்களிடத்தில் சேருவேன்" என்பது பிதாவினுடைய முன்மொழிவு. நம்முடைய மீட்கும்பொருளாக தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த கிறிஸ்து மூலமாகவே, யாரொருவர் பிதாவினிடம் சேரமுடியும் என தேவவார்த்தையானது அதைத் தேடுவோர்க்கு சுட்டிக்காட்டுகிறது.

அவர் தேவ தயவைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளவேண்டுமெனில், அவர் கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்காகவும், சகோதர சகோதரிகளுக்காக தன்னுடைய ஜீவனையே தருவதன் மூலமும், சமயத்துக்குத் தக்கதாக எல்லா மனிதருக்கும் நன்மை செய்வதன் மூலம், அவர் கிறிஸ்துவின் சீஷராக வேண்டும். இவ்வகையில் அவர் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் ஒரு அங்கமாகலாம். சிலகாலத்திற்குப் பின்பு, அவர் மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவராக இருந்தால், பிதாவானவர் நம் கர்த்தருக்கு தந்த கனம், மகிமையில் பங்கடையமுடியும். இராஜ்யத்தில் இயேசுவோடுகூட உடன்சுதந்திரவாளியாக முடியும்.

ஒரு புதுசிருஷ்டியை எது உருவாக்குகிறது?

எனவே, இந்த தியாக சிந்தனையில் தெய்வீக சித்தத்தை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, இவர் ஒரு புதுசிருஷ்டியாகிறார்."பலியினாலே என்னோடே உடன்படிக்கை பண்ணின என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள் என்பார்" - சங் 50:5. இந்த ஒரு அழைப்பை ஏற்று, பலியின் வாழ்க்கையில் நுழைபவர்கள், தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர். பின் அவர்கள் பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, அதுமுதல் புதுசிருஷ்டியாகிறார்கள். அவர்களைக் குறித்து; "பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின" - 2கொரிந்5:7.

ஒரு தனிநபரின் எந்தப் பகுதியானது புது சிருஷ்டியாகிறது? என்ற கேள்வி எழலாம். ஒருவருடைய சித்தம் அல்லது மனமே புதியதாகிறது. மனநிலையை உருவாக்கும் மூளையின் பெரும்பான்மையான உறுப்புக்களின் தீர்மானம் அல்லது முடிவுதான் சித்தம் என்பதாகும். சித்தமே அல்லது மனமே காரியங்களை தீர்மானிக்கிறது. நான் தொடர்ந்து பாவம் செய்யலாமா? இல்லை.

நான் பாவத்தை விட்டுவிடுவேன். நான் மேலும் சென்று, தேவனுக்கு என்னை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுக்கலாமா? ஆம். நான் இந்த அர்ப்பணிப்பை செய்வேன் என்று சித்தமே யோசிக்கிறது.

அவர் அவ்வாறு செய்யும்போது, தேவன் அவரை ஏற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பித்து, அவ்வகையில் அவரை ஒரு புது சிருஷ்டியாக்குகிறார். அந்த நபர் தன்னுடைய மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி, விஷயத்தை தீர்மானிக்கிறார். தன் சித்தத்தின் போக்கை அவர் மாற்றுகிறார். ஒருகாலத்தில் அவருடைய விருப்பம் பாவத்தோடு சாய்ந்துஇருந்தது. அது தவறானதாகும். பின்புஅவருடைய விருப்பமானது நீதியை நோக்கித் திரும்பினது. அவ்வாறே செல்லும்வரை அது சரியானது. ஆனால் அதுவே அவரை ஒரு புதுசிருஷ்டியாக மாற்றவில்லை. பின்னர் அவர், தேவனே நான் என்னுடைய எல்லா இலட்சியங்களுடனும், நம்பிக்கைகளுடனும் மற்றும் விருப்பங்களுடன், பின் என்னையும் சேர்த்து என் வாழ்க்கையையே உம்மிடம் ஒப்படைக்கிறேன் என்று சொன்ன இடத்துக்கு வருகிறார். அதுமுதல் அவர் உலகிற்கு மரித்தவர் என கருதப்பட்டு, ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாக ஜீவிப்பதாக தேவனுக்கு முன்பாக கருதப்படுகிறார். இந்த புதிய சிந்தை, விருப்பமானது, பின் பரலோக நம்பிக்கைகளுடனும், பேரார்வத்துடனும் புதிய சிருஷ்டியை உருவாக்குகிறது.

புது சிருஷ்டியினுடைய பொறுப்பு

ஒருவரின் ஜெநிப்பித்தல் என்பது அந்த தந்தையின் மகன் என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு, பரலோகப் பிதாவினுடைய ஒரே பேறான குமாரனாக நேரடியாக ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர் ஆவார். மேலும் திருச்சபையார் அனைவரும் தேவனுடைய குமாரர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளனர். “நீங்கள் பிள்ளைகளானால் சுதந்திரருமாமே. தேவனுடைய சுதந்திரரும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரருமாமே”. ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட வகுப்பாரில் கர்த்தராகிய இயேசு முதன்முதலானவர். யோர்தானில் அவருக்கு பரிசுத்தஆவி தரப்படும்போது, ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட நிலைமையில் மனிதனாகிய இயேசு என தேவனால் இது முதற்கொண்டு எண்ணப்படவில்லை. ஆனால் புதுசுபாவமாகிய இந்த பொக்கிஷத்தை, கல்வாரியில் தம்முடைய பலியை நிறைவேற்றுகிறவரைக்கும் மண்பாண்டமாகிய இந்த பூமிக்குரிய சரீரத்தில் பெற்றிருந்தார். பின்னர் உயிர்த்தெழுதலில் தேவன் அவருக்கு தெய்வீக சுபாவமாகிய பரிபூரண ஆவிக்குரிய சரீரத்தை கொடுத்தார்.

இப்படியாகவே, இயேசுவின் சீஷர்கள் அனைவரிடமும் இருக்கும். தேவனிடம் தங்களை முழுவதும் ஒப்படைக்க அழைக்கப்படுகிறார்கள். எஜமானரை பின்பற்றுகிறவர்களாவதற்கு பூமிக்குரிய நலன்களை அர்ப்பணம் செய்ய அழைக்கப்படுகிறார்கள். இயேசு நிபந்தனைகளைக் குறிப்பிடும்போது, முதலாவதாக, மேசியாவாகிய தம் மீட்பர்மேல் விசுவாசம் வைக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக, தன்னைத தான் வெறுத்து, சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றவேண்டும். அவர்கள் தேவனுடனான உறவில், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் எந்தவகையிலும் வேறுபட்டவர்களாக இருப்பதை உலகம் அறியாவிட்டாலும், இந்த புதிய சிருஷ்டிகள் அனைவரும் தேவனுடைய புத்திரர்களாவர். “உலகம் அவரை(குருவை) அறியாதபடியினாலே நம்மையும்அறியவில்லை” - 1யோவா3:1. இந்த புதிய சிந்தையானது வளரவேண்டும். இந்த புதிய சிருஷ்டி அறிவிலும் திறனிலும் வளரவேண்டும்.

இவை அனைத்தும் பழையசிருஷ்டியாக இருந்ததைவிட, இப்போது அந்நபரை வித்தியச மாக்குகின்றன. சுபாவத்தின்படி அவர் விழுந்துபோனவராக, அவர்தம் மாம்சத்தில் வன்மையான உணர்வுகளையும் ஆசைகளையும் உடையவராக இருந்தாலும், அவர் இப்போது நல்ல மனதுடன், கர்த்தருடைய வழியில் நடத்தப்பட்டு, படிப்படியாக பிதாவின் நேச குமாரனின் சாயலாக மாறுவார். இந்த சாயல் முதலாவது இருதயத்தின் சாயலாகும். இந்த மாற்றம் அவருடைய வாழ்க்கையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், அவருடைய சரீரத்தை புதிய சிந்தைக்கு ஏற்ப மென்மேலும் இணங்கச் செய்கிறது.

பரீட்சிக்கப்படும் புதிய சிருஷ்டி

இந்த புதிய சிந்தை , புதிய சித்தமாகிய, ஆவியிலும் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட இந்த புது சிருஷ்டியானது, பழைய சரீரத்தை தற்போதைய குடியிருப்பாகக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் இந்த சரீரமே புதியசிருஷ்டி செயல்படுவதற்கான ஒரே கருவியாக இருக்கிறபடியால், இந்த சரீரமானது பாவத்தையும், அதிலுள்ள பெலவீனங்கள் மற்றும் வீழ்ந்துபோன தன்மைகளையே நோக்கியுள்ளதால், புதுசிருஷ்டிக்கும் பழைய சிருஷ்டிக்கும் இடையே ஒரு தொடர்ச்சியான போராட்டம் இருக்கிறது.இரண்டில் ஏதாவதொன்று அழிந்துவிடும்படியான தினசரி போராட்டமாகும். இந்த புதிய சிருஷ்டியானது எச்சரிக்கையாக, முற்றிலும் சுறுசுறுப்பாக, தேவனுக்கு முற்றிலும் உண்மையாக இல்லாவிடில் மாம்சத்தின் பலவீனங்கள் படிப்படியாக தங்களை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதுடன், புதியசிருஷ்டியானது மரித்துவிடும் அபாயத்திற்கு போய்விடும்.

அதற்கு மாறாக, புதிய சிருஷ்டியானது தேவனுக்கு முன்பாக உண்மையாகவே இருந்தால், பழைய சிருஷ்டி அழிந்துவிடும். மோதல் முடிவதற்குள் ஒன்று அல்லது மற்றொன்று கண்டிப்பாக மரிக்கவேண்டும். இப்போராட்டம் முடிவுவரையிலுமானதாகும். இது புதியசிருஷ்டிக்கான சோதனையேயன்றி, பழைய சிருஷ்டிக்கானதல்ல. புதிய சிருஷ்டியானது கனம், மகிமை, அழியாமைக்காக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை அடைவதற்கு, சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அது தேவனுக்கு உண்மையாக இருப்பதை நிரூபிக்கவேண்டும். புதிய சிந்தையானது எந்தளவு கட்டுப்படுத்துகிற விஷயத்தில் உள்ளதோ, அந்தளவுக்கு நாம் நீதியை விரும்பி, அக்கிரமத்தை வெறுப்போம். அதே விகிதத்தில் புறத்தில் உள்ள சக்திகளுடனும், தற்கால நிலைமைகளோடும் போராடுவதில் நமக்கு வலிமை இருக்கும். மேலும் நம்முடைய மாம்சத்தோடு போராடுவதில் அதிகப்படியான வெற்றி கிடைக்கும்.

இந்தவொரு போராட்டத்தில் சில சமயங்களில் அதிக மற்றும் குறைவான வெற்றி பெறலாம். ஆனால் ஜெயம் அடைந்தாலொழிய கர்த்தர் வெகுமதியை அளிக்கமாட்டார். “ஜெயம் கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு என் சிங்காசனத்தில் உட்காரும்படி அருள்செய்வேன்”. தேவனுக்கும் நீதியின் கோட்பாடுகளுக்கும் நம்முடைய உடன்படிக்கைக்கும் உண்மையுள்ளவர்களாக காண்பிப்பதே காரியமாகும். தேவனுக்கு முன்பாக அதிக உண்மையுள்ளவர்களாயும், அதிக பயபக்தி உடையவர்களாகவும் யார் இருக்கிறார்களோ, அவர்களே முற்றிலும் ஜெயம் கொண்டவர்களாவதுடன், மிக உன்னத பரிசைப் பெறுபவர்களாக, இயேசுவோடுகூட சிங்காசனத்தில் அமருவார்கள்.

சிலர் உன்னத நிலைமை அடையாதவர்களாக, விசேஷமான உபத்திரவங்கள், உதவியோடு ஜெயம் கொண்டவர்களாக வருவர். ஆனால் உன்னத நிலைப்பாட்டை அவர்கள் அடையத் தவறினாலும், ஜெயம் கொண்டவர்களாகவே இருப்பர். இல்லையெனில், பரலோக ஆசீர்வாதத்திலும், ஜீவனிலும்கூட ஒருபோதும் பங்கடையமாட்டார்கள். இவர்கள் திராளான

R5439 : page 117

கூட்டத்தாராக உருவெடுப்பவர்கள். “மகா உபத்திரவத்திலிருந்து வந்தவர்கள், ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய இரத்தத்தால் தோய்ந்து வெளுக்கப்பட்டவர்கள்” - வெளி 7:14. அவர்கள் முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களான மணவாட்டி வகுப்பாருக்கு கனமிக்க ஊழியக்காரர்களாக மிகுந்த அனுகூலமடைவர்.

சோதனையில் விழுவது பாவமல்ல

புதிய சிருஷ்டிக்கும், அந்த புதிய சிருஷ்டி குடியிருக்கும் சரீரத்தின் குறைபாடுகளுக்கும் இடையில் நடைபெறும் போராட்டத்தின்போது, இந்த புதிய சிந்தையானது வளர்ச்சியடைந்து, படிப்படியாக வலுவாகவேண்டும். ஒருவர் புதிய சிருஷ்டியாக கருதப்படுவதற்கு முன்னர் சரீரத்தின் சித்தம் முற்றிலும் மரித்ததாக கருதப்படவேண்டும். ஆனால் சரீரத்தில் உள்ள மூளையனது முந்தைய அதே போக்குகளிலேயே உள்ளது. இந்த சரீரத்தை கிறிஸ்துவின் சித்தத்திற்கு

முற்றிலும் அடிபணியச் செய்வதே புதிய சிந்தையின் வேலையாகும். தேவனுடைய பிள்ளையானவர், வியாபாரத்தினாலோ அல்லது சிற்றின்பத்தினாலோ கவர்ந்திழுக்கப்படுவாரானால், புதிய சிருஷ்டியான அவரை ஏறக்குறைய முட்டாளாக்கிவிடும். புதிய சிருஷ்டியின் இந்த முட்டாள்தனமான சூழ்நிலையில், மாம்சமானது நன்றாகவே விழித்தெழுந்து, அநுகூலத்தைப் பெறலாம். ஏனெனில் தேவ பிள்ளையான அவர், மனப்பூர்வமான பாவம் செய்ததினலோ அல்லது உள்நோக்கத்தில் அலட்சியமாக இருந்ததாலோ அல்ல. மாறாக அது ஏறக்குறைய சோதனையின் விளைவாகும். ஆனால் சோதனையின்கீழ் இவ்வாறான விளைவை அடைவது ஒன்று, மற்றொன்று வேண்டுமென்றே பாவத்திற்குள் செல்வதாகும். மனப்பூர்வமாக பாவம் செய்கிறவன் சாத்தானின் பிள்ளையாக எண்ணப்படுகிறான். ஏனெனில் தேவஆவிக்கு பதிலாக சாத்தானின் ஆவியை உடையவனாகிறான்.

ஒரு சமயத்தில், தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களில் யாராகிலும் மனப்பூர்வமாக பாவம்செய்ய விரும்பும் பழக்கமுடையவராகிவிட்டால், அவர் தேவனுடைய புத்திரரானதை நிறுத்திவிட்டு, பேலியாளின் மகன்களாகிவிட்டனர் என்பதைக் காட்டுகிறது. அவர்கள் புதிய வாழ்க்கைக்காக ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட அந்த உயிர்ப்பொறி அணைக்கப்பட்டுவிட்டதை காட்டுகிறது. “தேவனால் பிறந்தவன் பாவம் செய்யான்”. அவன் பகிரங்கமாக, மனப்பூர்வமாக பாவம் செய்தால், அந்நொடிப்பொழுதே தேவனுடைய பிள்ளையாக இருப்பதை நிறுத்திக் கொள்கிறான். தேவனுடைய புத்திரர் பாவத்தை விரும்புவதில்லை. ஆகவே யாரொருவர் வேண்டுமென்றே பாவத்திற்குள் சென்றால், அவருடைய புதிய சிந்தையானது முற்றிலும் மறைந்துவிட்டது என்பதற்கான ஆதாரமளிக்கிறார். மேலும் உடன்படிக்கையின்போது அவர் மாம்சத்திற்காக மரித்ததுபோல, இப்போது தேவனுக்கு முன்பாக மரித்தவராகிறார்.

அநேகர் மனப்பூர்வமாகவும், புத்தி சுவாதீனத்தோடும், தைரியமாக தேவனுக்கு எதிரான நடவடிக்கையை ஒருபோதும் எடுக்கமாட்டார்கள் என நம்புகிறோம். அதினால் உயரிய பலர் இரண்டாம் மரணத்திற்குள் செல்லமாட்டார்கள் எனவும் நாம் நம்புகிறோம். இருப்பினும், இந்த அழிவுகரமான நிலையிலிருந்து தேவனுடைய பிள்ளைகள் முடிந்தவரை தூரமாக விலகி இருக்கவேண்டும். இந்த நிலைமையானது படிப்படியாக, படிப்படியாக நிதானமாக அடையவேண்டிய ஒன்றாகும். நாம் முதலில் தேவனிடத்தில் வரும்போது, பாவத்தை நிராகரித்தோம். பின்னர் நம்முடைய சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கும் அந்நேரத்தில் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம். ஆனால் அதற்கு மாறானவைகளில் நீதியை நிராகரிப்பவர்கள், பொதுவாக படிப்படியாக பின்னோக்கி செல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு படியாக பாவத்தில் ஈடுபடுவதன்மூலம், தேவனிடமிருந்து படிப்படியாக விலகும்படி நடத்தி, புதுசிருஷ்டியே இல்லாமற் போகுமளவுக்கு செய்துவிடும்.

மாம்சத்தினால் புதிய சிருஷ்டி ஊனமுற்றது

அப்.யோவான், தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் பாவம் செய்யமாட்டார்கள் என்று நம் திறவுகோல் வசனத்தில் கூறும்போது, அது மனப்பூர்வமான பாவம் அல்ல என்கிறார். அப்படியானால் மனப்பூர்வமான பாவத்தைத் தவிர பாவஞ்செய்வதற்கான வேறு ஏதாகிலும் வழி உண்டா? நாங்கள் ஆம் என்று பதிலளிக்கிறோம். அது மரணத்துக்கேதுவான மனப்பூர்வமான பாவமாகும். “எல்லாரும் தேவனுடைய மகிமைக்கு குறைவுபட்டவர்களாகி, அதாவது, ஒருவரும் பரிபூரணர்கள் இல்லாமல், அதாவது, “நீதிமான் ஒருவனும் இல்லை, ஒருவனாகிலும் இல்லை” என்று வேதாகமம் நமக்குக் கூறுகிறது. திருச்சபையின் அங்கத்தினர்கள்மேல் செலுத்தப்பட்ட நீதியானது, அவர்களுடைய மாம்சத்தின்மேல் செலுத்தப்பட்டதாகும். புதிய சிருஷ்டியானது தன்னில் பரிபூரணமானது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் சீஷராக, புதிய சிருஷ்டியாக, அதின் மாம்சத்திலிருக்கும் பாவம் மற்றும் மரணம் போன்ற முந்தைய எல்லாவற்றையும் களைந்துபோட விரும்புகிறார். மேலும் தேவனைப்போன்றும், அவருடைய சாயலுக்கும் தன்னை இணக்கமாக்கவும் விரும்புகிறார். ஆயினும் அவர் தனது சொந்த மாம்சத்தின் பெலவீனங்களால் மாத்திரமல்ல,

மற்றவர்களுடைய மாம்ச பெலவீனங்களினாலும் ஏறக்குறைய ஊனமுற்றவராக இருக்கிறார். தன்னுடைய விழுந்துபோன சுபாவத்தின் தீமையான போக்குகளுடனும், தன்னைச் சுற்றியிருக்கிற வர்களுடனும் அவர் போராட வேண்டும்.

R5440 : page 117

அதே அப்போஸ்தலன் கூறுவதுபோல; "நமக்குப் பாவமில்லையென்போமானால்.. சத்தியம் நமக்குள் இராது.. நாம் தேவனைப் பொய்யராக்குகிறவர்களாயிருப்போம்" (1யோவா1:8-10). ஒரே எழுத்தாளரின் இந்த இரண்டு கூற்றுகளும், இசைவானதாக உள்ளது. நம்முடைய ஆதார வசனத்தின் கருத்தானது, புதிய சிருஷ்டிக்கே பொருந்தும். இதே வசனப்பகுதியானது, அவருடைய மாம்சீக சரீரத்திற்கு பொருந்தும். அவர் தன்னுடைய பெலவீனங்களை முன்னிட்டும், தன்னை சுற்றிலும் உள்ள வஞ்சகம் மற்றும் சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளின் காரணமாக, அவர் தனது மாம்சத்தில் இருக்கும் பாவத்தை முற்றிலும் தவிர்க்கமுடியாது.

இருந்தபோதிலும், இந்த புதிய சிருஷ்டிகள் தேவனுடைய புத்திரர்களாக, தேவனுடைய அன்பில் தங்களை தக்கவைத்துக் கொள்கிறார்கள். "நீதிபரராகிய இயேசுகிறிஸ்து நமக்காக பிதாவினிடத்தில் பரிந்து பேசுகிறவராயிருக்கிறார்(1யோவா2:1). தேவன் நம்முடைய பெலவீனங்களை அறிந்திருக்கிறார். மேலும் அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் நமக்குச் செய்திருக்கிறார். தேவனுடைய அன்பில் நிலைத்திருக்கும்போது நாம் சுத்தமுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

"நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால்... எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி, நம்மை சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்" - 1யோவா1:9. நம்முடைய அன்றாட மீறுதல்களை கர்த்தரிடத்தில் ஒப்புக்கொள்வதுடன், மன்னிப்பைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். "எங்களுக்கு எதிரான மீறுதல்களை நாங்கள் மன்னிக்கிறதுபோல, எங்கள் குற்றங்களை எங்களுக்கு மன்னியும்" என்று நாம்அன்றாடம் ஜெபிப்போமாக.

பகுதியளவு மனப்பூர்வமான பாவங்களுக்கான சிட்சைகள்

மாம்சத்தின் பெலவீனங்களினாலோ, அல்லது அறியாமையினாலோ அல்லது முட்டாள்தனமாகவோ இந்த மீறுதல்கள் இருந்தால், வேண்டிக்கொள்ளப்படும் பட்சத்தில் அப்பாவங்கள் கர்த்தரால் முற்றிலும் மன்னிக்கப்படும். புதிய சிந்தை மந்தமாக இருந்து, பாவம் நேரிட்டிருக்குமானால் அதாவது போதுமான அளவு முற்போக்கான தன்மை இல்லாததினால் ஏறக்குறைய குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நிலையிருந்தால், அந்த அளவுக்கு புதிய சிருஷ்டியே பொறுப்பேற்கவேண்டும். இதுபோன்ற எல்லா மீறுதல்களுக்கும் புதிய சிருஷ்டி எந்த வகையிலும் தவறு செய்தால், அங்கே சிட்சைகள் அல்லது தண்டனைகள் இருக்கும். இந்த பகுதியளவு மனப்பூர்வமான பாவத்திற்கு புதுசிருஷ்டியே பொறுப்பாகும். இது ஆதிபாவம் மற்றும் அதின் அபரிபூரணமான விளைவுகளினால் வந்த பாவங்களுமல்ல.

ஒரு கிறிஸ்தவன் இயல்பாகவே கோபமடையும் போக்கை உடையவனாக இருக்கலாம். மேலும் அப்போக்கை முற்றிலும் கட்டுப்படுத்துவது என்பது அவருக்கு இயலாமல் இருக்கலாம். அவர் தமது இயல்பான மனப்பாங்கின்மேல் தன் கட்டுப்பாட்டை இழக்கும் தன்மையானது, அவரை சிக்கலில் சிக்கவைக்கும் என அவர் ஒரு புதியசிருஷ்டியாகுமுன்பே உணர முடியும். இதுபோன்ற சூழ்நிலையில் இப்புதிய சிருஷ்டியானது ஜெபத்தினாலும், தொடர் முயற்சியினாலும் இதை மேற்கொள்ள தன்னால் இயன்றவற்றை செய்யவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் நேரிடும் ஒவ்வொரு தோல்விக்கும், அவசியமெனில், தன்னைத் தான் வெறுத்தல் போன்ற அபராதத்தை தனக்குத்தானே ஒருவேளை சுமத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் இது என்னுடைய மாம்சம், அதற்கு என்னால் உதவமுடியாது என புதிய சிருஷ்டியானது கூறுமேயானால், அதற்குரிய சிட்சைகளை அவர் பெறுவதோடு, அவருக்கும் கர்த்தருக்குமிடையே ஒரு பூமிக்குரிய மேகம் எழக்கூடும். அவர்

பிதாவிடம் திரும்பி, சரியான திருத்தங்களை செய்து, மீண்டும் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும்வரை ஆவிக்குரிய வகையில் நோய்வாய்ப்படுவார். ஆனால் இந்த மனப்பான்மை தொடருமானால், அவர் சிறுமந்தை வகுப்பாரில் ஒரு அங்கத்தினராவதற்கு, எப்போதும் எதிராக இருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. அவர் தமது உரிமைக்கு ஆதரவாகவோ அல்லது எதிராகவோ முற்போக்கான முடிவை எடுக்கவேண்டும்.

எனவே, மன்னிக்கமுடியாத, ஆனால் தண்டனைக்குரிய பாவங்கள் உள்ளன. மனப்பூர்வமான பாவமாகிய மீறுதலானது முழு அளவை எட்டும்போது, அது மரணத்துக்கேதுவான பாவமாகும். இதன் பொருளானது புதிய சிருஷ்டியானது இல்லாமல் போய்விட்டது என்பதாகும். ஏனெனில் தேவனுடைய புத்திரர் மத்தியில் கிரியை செய்யும் தேவ ஆவியானது, எப்போதும் நீதியை விரும்பச்செய்து, அக்கிரமத்தை வெறுக்கச் செய்யும். தேவனில் அன்புகூறுகிறவன், "தன்னைக் காக்கிறான், பொல்லாங்கன் அவனைத் தொடான்" - 1யோவா5:18.

சோதனைகள் மூலம் நிறைவேற்றப்படும் நோக்கம்

ஆனால் அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல, இந்த புதிய சிந்தையாகிய பொக்கிஷத்தை இம் மண்பாண்டத்தில் பெற்றிருக்கிறோம். பரலோக சித்தமும் பூமிக்குரிய சரீரமுமாகிய, பரலோகத்துக்குரிய மற்றும் பூமிக்குரிய சேர்க்கையாக நாமிருக்கிறோம். சில சமயங்களில் சரீரமானது புதிய சிருஷ்டியை சோதனைக்குள்ளாக்கி, செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை கைவிடுமாறு வலியுறுத்துகிறது, பூமிக்குரிய இந்த சரீரமானது வெறுமனே மரித்ததாக கருதப்படுவதனால், அவருக்கு சிரமமாகிறது. ஆனால் தேவனோ தம்முடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு இசைவாக, பழைய பூமிக்குரிய சுபாவத்தைப் புறக்கணித்து, புதிய

சிந்தையானது உண்மைத்தன்மையோடு உள்ள வரைக்கும், பரலோகத்துக்குரிய அதை மட்டுமே அங்கீகரிக்கிறார். ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யும் கிருபையை அவர் வாக்களித்திருக்கிறார்.

முன்பு கூறியதுபோல், புதிய சிந்தை அல்லது சித்தமானது தற்காலிகமாக மயக்கமாகவும், செயலற்றதாகவும் மாறக்கூடிய ஒரு காலம் வரக்கூடும். இது புதிய சிருஷ்டிக்கு பெரும் ஆபத்துக்காலம், மிகவும் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய ஒன்றாகும். இப்பொழுது எந்தவொரு தற்காலிகமான விலகலுக்கும் இடமளிக்காத, தேவனுக்கென தீர்மானமான சித்தம் மற்றும் முற்போக்கான சித்தம் இருக்கவேண்டும். இல்லையெனில், புதிய சிருஷ்டியானது இல்லாமற் போய்விடும். புதிய சிந்தைக்கும் பழைய சரீரத்திற்கும் இடையிலான போராட்டம் தொடர்கையில், அச்சூழ்நிலையில் புதிய சிந்தையானது விழிப்போடு இருக்கும் பட்சத்தில், அது மென்மேலும் வலிமை பெறும். ஆயினும் தேவன் மாம்சத்தை மேலும் மேலும் கடுமையான சோதனைக்குட்பட அனுமதிக்கலாம். அவர் புதியசிருஷ்டியின் உண்மைத்தன்மையை பரிசோதித்து நிரூபிக்க, மாம்சத்தின் மீது உலகத்தையும் எதிராளியையும் அனுமதிக்கிறார். நம்முடைய கர்த்தர் "மரணபரியந்தம், அதாவது சிலுவையின் மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவராக காணப்பட்டதினால், அவர் தெய்வீக சுபாவத்திற்கு தகுதியானவராக கருதப்பட்டார். ஆகவே அவருடைய அடிச்சுவட்டை பின்பற்றுகிறவர்களிடமும் இதேபோன்று இருக்கவேண்டும். நாம் எந்த அளவுக்கு நிற்கமுடியும் என பிதாவிற்கு தெரியுமாதலால், நம்முடைய திராணிக்கு மேல் நம்மை சோதிக்காதபடி அச்சோதனையுடன்கூட தப்பிக்கும் போக்கையும் உண்டாக்குவார் - 1கொரிந்10:13.

ஏன் சிலர் ஜெயங்கொள்ளத் தவறுகின்றனர்?

எனவே அனுபவங்களின் பாதையானது தொடர்கின்றன. அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுவது போல, நாம் புதிதான வாழ்க்கையில் நடப்பதற்காக எழுப்பப்பட்டிருக்கிறோம். அதாவது நம்முடைய உயிர்த்தெழுதல் ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டது(ரோமர்6:4; கொலோ3:1). மேலும் எந்தளவுக்கு நாம் கர்த்தருடைய தொடுதலுக்கு அதாவது ஒழுக்கரீதியான அனுபவங்களுக்கு உடன்படுகிறோமோ, அந்தஅளவுக்கு இந்த புதிய வாழ்க்கைக்கான ஓட்டமானது மென்மேலும்

உற்சாகமுள்ளதாகவும், மென்மேலும் வெற்றிகரமானதாகவும் இருக்கும். மேலும் அவர் விரும்புகிறபடி நம்மை வனைய நாம் இடங்கொடுத்தால், இறுதியில் நம்முடைய ஓட்டத்தை நாம் நிறைவுசெய்து, பூமிக்குரிய மனித சுபாவத்திலிருந்து பரலோகத்துக்குரிய தெய்வீக சுபாவத்திற்கான, முழுமையான உயிர்த்தெழுதலில் கொண்டுவரப்படுவோம். பூமிக்குரிய சரீரத்தில் முன்னேறி வருகின்ற புதிய சித்தமானது, பின்னர் பரலோகத்துக்குரிய குடியிருப்பில் இருக்கும்படி முன்னேறிவிடும். உயிர்த்தெழுந்து மகிமையடைந்த இயேசுவைப் போன்ற ஒரு சரீரத்தை அது பெற்றுக்கொள்ளும் - 1யோவா3:1,2.

முழுமையாக வெற்றிகொள்ளாதவர்கள், ஓரளவு எதிராளியின் தாக்குதல்களுக்கு உட்பட்டு, தாங்கள் அதிக விசேஷமானவர்களாக இருப்பதை தவிர்க்க முயற்சிமேற்கொள்வர். தங்களுடைய நண்பர்களுக்கு எந்த பாதிப்பும் ஏற்படுவதை தவிர்ப்பர். ஏனெனில் அவர்கள் ஏறக்குறை உலகக் கவலைகளினாலும், ஐசுவரியத்தின் மயக்கத்தினாலும், சிற்றின்பங்களினாலும் மூழ்கிப் போயிருக்கிறார்கள். இவர்கள் பாரமான யாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, தங்களுக்கு முன் வைக்கப்பட்ட ஓட்டத்திலே பொறுமையோடே ஓடவேண்டும் என அப்போஸ்தலர் வலியுறுத்துகிறார். அவ்வகுப்பார் ஒரு கணப்பொழுதாகிலும் தங்களுடைய ஓட்டத்தை விட்டுக்கொடுக்க நினைப்பதில்லை. ஆனால் ஏற்றவேளையில் அக்கினி போன்ற உபத்திரவங்களுக்கு ஆளாக நேரிடும். அது அவர்களின் மாம்சத்தை அழிக்கும். ஆயினும் அதிக உண்மையுள்ளவர்கள் பெறுகின்ற பரம அழைப்பின் பந்தயப்பொருளை இழப்பார்கள்.

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com